

българитѣ иматъ право. Затова събралъ свещеницитѣ въ църквата и тържествено обявилъ, че се отказва отъ патриарха и минава къмъ Илариона и Авксентия.

Така вече нашитѣ дѣди спечелили трима владици.

Имало още 4 българи владици, но тѣ още държали съ гръцкия патриархъ. Последниятъ свикалъ съборъ отъ свои хора и обвинилъ Илариона, Авксентия и Паисия въ непокорство. Съборътъ ги осъдилъ и ги изпратилъ на заточение въ Мала Азия.

Въ това време поискали да се възползуватъ католицитѣ. Тѣ намѣрили *Йосифа Соколски*, игуменъ на габровския манастиръ, убедили го да стане български католически владика и поканили българския народъ да признае главенството на папата въ Римъ.

Цариградскитѣ българци се видѣли въ опасностъ. Тѣ се свикали въ църковния метохъ, мислили, разсждавали и запитали:

— Българскиятъ народъ е приелъ още въ старо време православната християнска вѣра. Съ нея той до днесъ е живѣлъ, напредвалъ и се е опазилъ. Сега бива ли да напусне бащина вѣра, да се отдѣли отъ руси, румъни, сърби и да стане католикъ или униятъ?

Всички отговорили: *не бива, не бива!*

Търговци, еснафи, учители, свещеници, народъ, всички скокнали на кракъ, казали на *Йосифа Соколски* да напусне Цариградъ и да не вика при себе си българитѣ. *Йосифъ Соколски* се съгласилъ. Той билъ отказанъ въ Русия, а цариградскитѣ българци се събрали около своята православна църква и направили молба до султана да имъ се върнатъ владицитѣ отъ